

หลักที่ 7 ศิลาจารึกวัดป่ามะม่วง

ลักษณะศิลา เป็นแผ่นหินสูง 1 เมตร กว้าง 32 เซนติเมตร กว้าง 28 เซนติเมตร ด้านข้างกว้าง 12.50 เซนติเมตร จารึกทั้ง 4 ด้าน แต่ด้านที่ 1 และ 3 ซึ่งเป็นด้านกว้าง ชำรุด อ่านไม่ได้เลย ส่วนด้านที่ 2 และ 4 ซึ่งเป็นด้านข้าง พออ่านได้แต่ก็มีชำรุดหลายตอน หลักที่ 7 นี้ พระยารามราชภักดีส่งลงมากรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. 2458

เนื้อความ

ด้านที่ 2 กล่าวถึงการสร้างกุฎี พินาร ในป่ามะม่วง กล่าวถึงภาพวาดพุทธประวัติ ตอนเสด็จปริณิพพาน และการเสด็จออกผนวชของพระเจ้าลิไท ว่าดังนี้

“(1)....ในกลางสุม (2) ม่วงให้ประดิษฐาน (3) กุฎีพินาร แถ- (4) ลงเมื่อพระนिर (5) พานพางกุสิณา (6) รนคร แถลงฝูง (7) ขลิณาสรพ-นัง (8) บริพาร แถลง (9) ทังพระอารย (10) กัสสปมาทูนผ้า (11) ดินพระเป็นเจ้า (12) อันชวแรกออก (13) จากโลงทอง แถ- (14) ลงทั้งขุน มัลลรา- (15) ข สี่คนมากระทำบู- (16) ขศประดิษฐานทั้งป (17) ดิมากระลาอุโบส- (18) ถ และสีมานั้น... (31) นั้น ที่พระญา (32) ศรีสุรยพงค์ (33) ธรรมราชาธิรา - (34) ข ออกบวชและแผ่นดินป่าม่วง- (35) ง นี้ไหว....”

ด้านที่ 4 ข้อความกระต่อนกระแท่นมาก ทราบเพียงว่าเป็นคำทำนายโลกในอนาคต ซึ่งคนเราจะรู้สึกรู้ว่าไม่ตาย (อมริตตสัจญญี) ดังข้อความในจารึกตอนหนึ่ง กล่าวว่า

“(9)...แต่ (10) ศักราชปีฉลูหน (11) ไทย ปีรวงเป้า (12) นี้เมื่อหน้าได้สี่ (13) แสนฉิบหมื่น (14) เจ็ดพันห้าร้อย (15) สามสิบเก้าปีใน (16) ปีเถาะปีหนไทย (17) กัดเมา จัก (18) อมริตตสัจญญี เมี- (19) อ นั้นแล พ่อ ลู- (20) ก ฟัน้อง....”

ศิลาจารึกวัดป่ามะม่วงทั้ง 4 หลักที่กล่าวมาแล้วนี้ ล้วนมีเนื้อความกล่าวสวดดีพระมหาธรรมราชาที่ 1 ในด้านที่ทรงเป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ในทางศาสนา ให้เห็นถึงพระราชศรัทธาอันสูงยิ่งในพุทธศาสนา ถึงกับเสด็จออกผนวช เพื่อจะได้สำเร็จพระโพธิญาณเป็นองค์พระพุทธเจ้าในอนาคต